

Baaḍh Kā Azaab

Taurait : Khilqat 7:1-24

Allaah taa'alā ne Nuh^(a.s) se kahā, “Maine dekhā ki tum acche ādmī ho aur tumne in bure logoñ ke beech rah kar bhī acchāāī kā saath naheen chodā. Isliē tum apne ghar waaloñ ko jamā karo aur kashtī par le kar jaao, ⁽¹⁾ ‘Tum apne saath zameen par rahne waale har tarah ke paak jaanwaroñ ke saat nar aur saat maadā bhī sawaar karo aur ek joḍā nazis jaanwaroñ ko bhī le jaao. ⁽²⁾ Saat tarah kī chidiyoñ ke joḍe bhī jahaaz par sawaar karo taaki is tarah ke jaanwaroñ ko zameen par zindā rakhā jā sake. ⁽³⁾ Saat dinoñ ke baad main baarish bhejūngā jo chaalees din aur chaalees raat tak barastī rahegī. Main zameen se har jaandaar cheez ko mitā duṅgā jo maine usī kī mittī se banaaī hai.” ⁽⁴⁾

Nuh^(a.s) ne waisā hī kiyā jaisā Allaah taa'alā unse chahtā thā. ⁽⁵⁾ Jab baaḍh kā paanī āyā to Nuh^(a.s) kī umr chah sau saal thī. ⁽⁶⁾ Nuh^(a.s), unkī beewī, unke laḍke, aur unkī beewiyaan baaḍh se bachne ke liye kashtī par sawaar ho gae. ⁽⁷⁾ Zameen ke saare paak jaanwar, saarī chidiyaan, aur zameen par reṅgne waale saare jaanwar ⁽⁸⁾ Nuh^(a.s) ke saath kashtī ke andar chale gae. Allaah taa'alā ke hukm ke mutaabiq ye saare jaanwar kashtī me nar aur maadā kā joḍā banā kar gae. ⁽⁹⁾

Saat dinoñ ke baad baaḍh ānā shuru huī. ⁽¹⁰⁾ Dusre maheene kā satrahawaan din thā, jab Nuh^(a.s) chah sau saal ke the. Us din, zameen kī gaharaaeeyoñ se paanī ke fawwaare ubal paḍe, aur zameen par har taraf paanī phailne lagā. Baadloñ kī khiḍkiyaan khul gaeñ aur baarish hone lagi. ⁽¹¹⁾ Baarish binā ruke chaalees din aur chaalees raat hotī rahī. ⁽¹²⁾ Usī din Nuh^(a.s) apnī beewī, apne beṭoñ, Saam, Haam, aur Yaafat, aur unkī beewiyoñ ke saath kashtī me sawaar hue the. ⁽¹³⁾ Har tarah ke jaanwar bhī kashtī par sawaar ho gae. Har tarah ke paaltu jaanwar, har tarah ke zameen par reṅgne waale jaanwar, aur har tarah kī chidiyaan bhī kashtī par sawaar theen. ⁽¹⁴⁾ Ye saare jaanwar Nuh^(a.s) ke saath kashtī par sawaar hue the. Saare zameen ke jaanwar, jo hawā me saans le sakte the, do-do kā joḍā banā kar kashtī par āe the. ⁽¹⁵⁾ Ye saare jaanwar kashtī me nar aur maadā kā joḍā banā kar gae jaisā ki Allaah taa'alā ne Nuh^(a.s) se kahā thā. Aur phir Allaah taa'alā ne kashtī kā darwaazā baṁd kar diyā. ⁽¹⁶⁾

Zameen par baaḍh chaalees dinoñ tak ātī rahī jiskī wajah se kashtī paanī ke upar tairne lagi. ⁽¹⁷⁾ Paanī baḍhtā hī rahā aur kashtī zameen se bahut upar paanī par tairtī rahī. ⁽¹⁸⁾ Zameen ke upar itnā paanī thā ki sabse unchā pahaaḍ bhī paanī me ḍub gayā thā aur paanī ⁽¹⁹⁾ usse āṭh meetar upar thā. ⁽²⁰⁾ Zameen par chalne-phirne waalī har jaandaar cheez mar gaī; har tarah kī chidiyaan, paaltu jaanwar, jaṅglī jaanwar, har tarah ke keede, reṅgne waale jaanwar, aur sab inṣaan mar gae. ⁽²¹⁾ Sukhī zameen par har saans lene waalī jaandaar cheez mar gaī. ⁽²²⁾ Allaah taa'alā ne is tarah se zameen ko buraā se saaf kar diyā. Har jaandaar cheez, uḍne waalī, reṅgne waalī, har jaanwar, har chidiyā, aur inṣaan khatm ho gae. Nuh^(a.s), unke ghar waale, aur wo saare jaanwar jo unke saath kashtī par sawaar the, bach gae. ⁽²³⁾ Paanī ne zameen ko ek sau chaalees din tak ḍhake rakhā. ⁽²⁴⁾